Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

sklep z dne 9. novembra 2016*

„Arbitražna klavzula — Osebje mednarodnih misij Unije — Zaporedne pogodbe o zaposlitvi za določen čas — Odškodninski zahtevek — Očitna nepristojnost — Očitna nedopustnost“

V zadevi T-602/15,

Liam Jenkinson, stanujoč v Killarneyju (Irska), ki ga zastopata N. de Montigny in J.-N. Louis, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata A. Vitro in M. Bishop, agenta,

Evropski komisiji, ki jo zastopata G. Gattinara in S. Bartelt, agenta,

Evropski službi za zunanje delovanje (ESZD), ki jo zastopajo S. Marquardt, É. Chaboureau in G. Pasqualetti, agenti,

in

Eulex Kosovo s sedežem v Prištini (Kosovo), ki jo zastopata D. Fouquet in E. Raoult, odvetnika,

tožene stranke,

zaradi, primarno, predloga na podlagi člena 272 PDEU, naj se na eni strani pogodbeno razmerje tožeče stranke preoblikuje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in naj se ji povrne škoda, ki naj bi jo utrpela zaradi zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas in nezakonite odpustitve, ter naj se na drugi strani ugotovi, da so Svet, Komisija in ESZD tožečo stranko obravnavali diskriminatorno, in naj se jim posledično naloži plačilo odškodnine, ter zaradi, podredno, predloga, ki temelji na nepogodbeni odgovornosti evropskih institucij,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

ob posvetovanju v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová (poročevalka), sodnica, in E. Buttigieg, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: francoščina.

Sklep

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Liam Jenkinson, irski državljan, je bila najprej od 20. avgusta 1994 do 5. junija 2002 na podlagi zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas zaposlena pri Nadzorni misiji Evropske unije, ki je bila ustanovljena s Skupnim ukrepom Sveta z dne 22. decembra 2000 o Nadzorni misiji Evropske unije (2000/811/SZVP) (UL 2000, L 328, str. 53).

2 Nato je bila od 17. junija 2002 do 31. decembra 2009 na podlagi zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas zaposlena pri Policijski misiji Evropske unije, ki je bila ustanovljena s Skupnim ukrepom Sveta z dne 11. marca 2002 o Policijski misiji Evropske unije (2002/210/SZVP) (UL, posebna izdaja v slovaščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 278).

3 Nazadnje je bila tožeča stranka od 5. aprila 2010 do 14. novembra 2014 na podlagi enajstih zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas zaposlena pri misiji Eulex Kosovo. Misija Eulex Kosovo je bila ustanovljena s Skupnim ukrepom Sveta 2008/124/SZVP z dne 4. februarja 2008 o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovem (EULEX KOSOVO) (UL 2008, L 42, str. 92). Skupni ukrep je bil večkrat podaljšan. Do 14. junija 2016 je bil podaljšan s Sklepom Sveta 2014/349/SZVP z dne 12. junija 2014 o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124 (UL 2014, L 174, str. 42), ki se uporablja za dejansko stanje.

4 Nazadnje je bil Skupni ukrep podaljšan do 14. junija 2018 s Sklepom Sveta 2016/947/SZVP z dne 14. junija 2016 o spremembi Skupnega ukrepa 2008/124 (UL 2016, L 157, str. 26).

5 Med izvajanjem njene pogodbe o zaposlitvi za obdobje od 15. junija do 14. oktobra 2014 je bila tožeča stranka z dopisom vodje misije Eulex Kosovo z dne 26. junija 2014 obveščena o koncu njene misije in nepodaljšanju njene pogodbe o zaposlitvi po 14. novembru 2014.

6 Zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas je bila med misijo Eulex Kosovo in tožečo stranko sklenjena za obdobje od 15. oktobra do 14. novembra 2014 (v nadaljevanju: zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas) in ni bila podaljšana. Člen 21 zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas določa, da je Sodišče Evropske unije na podlagi člena 272 PDEU pristojno za vse spore v zvezi s pogodbo.

Postopek

7 Tožeča stranka je 23. oktobra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

8 Z ločenimi akti, ki so bili v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vloženi 28. aprila 2016, kar zadeva Evropsko komisijo, 3. maja 2016, kar zadeva misijo Eulex Kosovo, in 4. maja 2016, kar zadeva **Evropsko službo za zunanje delovanje** (ESZD) in Svet Evropske unije, so tožene stranke podale ugovore nedopustnosti na podlagi člena 130 Poslovnika Splošnega sodišča.

9 Tožeča stranka je 27. julija 2016 predložila stališče glede teh ugovorov nedopustnosti.

Predlogi strank

10 Tožeča stranka v tožbi Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— primarno:

— v zvezi s pravicami, ki izhajajo iz zasebnopravne pogodbe:

— njeno pogodbeno razmerje preoblikuje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas;

— ugotovi, da so tožene stranke v zvezi z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas kršile svoje pogodbene obveznosti in zlasti obveznost predhodnega obvestila, ter posledično, kot odškodnino za škodo, nastalo z zlorabo zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas na račun daljše negotovosti tožeče stranke, in zaradi kršitve obveznosti predhodnega obvestila o odpovedi pogodbe:

— toženim strankam naloži, da morajo tožeči stranki plačati odškodnino v višini 176.601,55 EUR, izračunano glede na njeno delovno dobo v misijah, ki jih je ustanovila Unija;

— podredno, toženim strankam naloži, da morajo tožeči stranki plačati odškodnino v višini 45.985,15 EUR, izračunano ob upoštevanju trajanja njenega dela pri misiji Eulex Kosovo;

— ugotovi, da odpoved pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke ni zakonita, in zato toženim strankam naloži, naj ji plačajo odškodnino, ocenjeno *ex aequo et bono* na 50.000 EUR;

— ugotovi, da tožene stranke niso izdale dokumentov o prenehanju pogodbe v skladu s socialno zakonodajo;

— jim naloži, da morajo tožeči stranki plačati znesek 100 EUR na dan zamude od vložitve te tožbe;

— jim naloži, da morajo tožeči stranki posredovati dokumente o prenehanju pogodbe, ki izhajajo iz socialne zakonodaje;

— toženim strankam naloži plačilo obresti na zgoraj navedene zneske, izračunane po belgijski zakonski obrestni meri;

— v zvezi z zlorabo pooblastil in obstoječo diskriminacijo:

— ugotovi, da so ESZD, Svet in Komisija tožečo stranko v obdobju zaposlitve v misijah, ki so jih ustanovili, brez objektivne utemeljitve obravnavali diskriminatorno, in sicer glede njene plače, pokojninskih pravic in s tem povezanih ugodnosti ter glede varnosti poznejše zaposlitve;

— ugotovi, da bi ESZD ali Svet ali Komisija moral oz. morala zaposliti tožečo stranko kot začasnega uslužbenca;

— ESZD, Svetu in Komisiji naloži plačilo odškodnine zaradi izgube plače, pokojnine, nadomestil in ugodnosti, povzročene z zgoraj navedenimi kršitvami prava Unije, in plačilo obresti na te zneske, izračunane po belgijski zakonski obrestni meri;

— strankam določi rok za določitev navedene odškodnine ob upoštevanju naziva in plačilnega razreda, v katerih bi morala biti zaposlena tožeča stranka, povprečnega zvišanja plače, razvoja njene kariere, nadomestil, ki bi jih morala prejemati iz naslova pogodbe začasnega uslužbenca, in s primerjanjem pridobljenih rezultatov s plačo, ki jo je tožeča stranka dejansko prejemala;

— podredno:

— ugotovi, da so tožene stranke kršile svoje obveznosti;

— jim naloži, da morajo tožeči stranki za škodo, nastalo zaradi teh kršitev, plačati odškodnino, ocenjeno *ex aequo et bono* na 150.000,00 EUR;

— vsekakor toženim strankam naloži plačilo stroškov.

11 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— se izreče za nepristojno v delu, v katerem se tožba nanaša na učinke, ki so jih imele pogodbe, ki jih je podpisala tožeča stranka;

— podredno, tožbo razglasi za nedopustno v delu, ki se nanaša na nanj;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

12 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno v delu, ki se nanaša nanjo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

13 ESZD Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— se izreče za nepristojno;

— vsekakor tožbo zavrže kot nedopustno v delu, ki se nanaša nanjo;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

14 Eulex Kosovo Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrže kot nedopustno v delu, ki se nanaša nanjo:

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

15 Člen 126 Poslovnika določa, da če Splošno sodišče očitno ni pristojno za odločanje o tožbi ali če je tožba očitno nedopustna ali očitno brez pravne podlage, lahko Splošno sodišče na predlog sodnika poročevalca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.

16 V obravnavani zadevi Splošno sodišče meni, da je na podlagi listin v spisu dejansko stanje dovolj razjasnjeno, zato bo odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.

Predlogi, podani primarno

17 Tožeča stranka v prvem delu svojih predlogov, navedenih primarno, Splošnemu sodišču predlaga, naj njeno pogodbeno razmerje preoblikuje v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, ugotovi, da so tožene stranke v okviru odpovedi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas kršile svoje pogodbene obveznosti in zlasti obveznost predhodnega obvestila, ugotovi, da odpoved njenega delovnega razmerja ni bila zakonita, in jim zato naloži plačilo odškodnine za škodo, nastalo zaradi zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, kršitve obveznosti predhodnega obvestila o odpovedi pogodbe in nezakonite odpustitve.

18 V drugem delu predlogov, navedenih primarno, tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj ugotovi, da so jo Svet, Komisija in ESZD v obdobju zaposlitve v misijah obravnavali diskriminatorno glede njene plače, pokojninskih pravic in drugih ugodnosti, ugotovi, da bi morala biti pri eni od tožečih strank zaposlena kot pogodbeni uslužbenec, in jim zato naloži plačilo odškodnine.

19 Po eni strani tožene stranke v ugovorih nedopustnosti trdijo, da so prejšnje pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke vsebovale klavzulo o pristojnosti sodišč v Bruslju (Belgija) za spore, povezane s temi pogodbami, in da Splošno sodišče zato ni pristojno za obravnavanje učinkov, povezanih s temi pogodbami. Po drugi strani vsaka od toženih strank trdi, da tožba ni dopustna v delu, ki se nanaša nanjo.

20 Pristojnosti Splošnega sodišča so naštete v členu 256 PDEU, ki je natančneje opredeljen v členu 51 Statuta Sodišča Evropske unije. Splošno sodišče je v skladu s temi določbami za odločanje o pogodbenih sporih, ki so mu predloženi, na prvi stopnji pristojno le na podlagi arbitražne klavzule. Če ne bi bilo take klavzule, bi svojo sodno pristojnost razširilo prek sporov, za odločanje o katerih je omejeno pristojno na podlagi člena 274 PDEU, ker ta določba podeljuje nacionalnim sodiščem splošno pristojnost za odločanje o sporih, v katerih je stranka Unija (sklepa z dne 3. oktobra 1997, Mutual Aid Administration Services/Komisija, T-186/96, EU:T:1997:149, točka 47, in z dne 30. septembra 2014, Bitiqi in drugi/Komisija in drugi, T-410/13, neobjavljen, EU:T:2014:871, točka 26).

21 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da med strankami ni sporno, da vse prejšnje pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med misijami in tožečo stranko, vsebujejo klavzulo, ki izrecno določa, da so za spore, ki izhajajo iz teh pogodb ali so z njimi povezani, pristojna sodišča v Bruslju.

22 Le v zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas člen 21 izrecno določa, da je za spore, ki izhajajo iz teh pogodb ali so z njimi povezani, pristojno Sodišče Evropske unije na podlagi člena 272 PDEU.

23 Iz tega izhaja, da je bila ta tožba vložena na podlagi člena 272 PDEU, zato je Splošno sodišče na podlagi arbitražne klavzule pristojno le za zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas. Splošno sodišče očitno ni pristojno za odločanje o sporih, ki bi lahko nastali pri izvajanju pogodb o zaposlitvi tožeče stranke, ki so bile sklenjene pred zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas in v katerih je bila pristojnost izrecno dodeljena belgijskim sodiščem, ter zato za odločanje o tej tožbi v delu, ki se nanaša na učinke teh pogodb.

24 Poleg tega tožeča stranka v svojem stališču glede ugovorov nedopustnosti ne more trditi, da klavzula o pristojnosti Sodišča Evropske unije v zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas razveljavlja klavzule v prejšnjih pogodbah, ki so pristojnost podeljevale belgijskim sodiščem.

25 Spomniti je namreč treba, da pristojnost Splošnega sodišča, ki izhaja iz člena 272 PDEU, odstopa od splošnih pravnih pravil, zato jo je treba razlagati ozko (sodba z dne 18. decembra 1986, Komisija/Zoubek, 426/85, EU:T:1986:501, točka 11). Tako lahko Splošno sodišče o pogodbenem sporu odloča le v primeru izrecne volje strank, da mu priznavajo to pristojnost (sodba z dne 24. oktobra

2014, Technische Universität Dresden/Komisija, T-29/11, EU:T:2014:912, točka 50; glej v tem smislu sklep z dne 3. oktobra 1997, Mutual Aid Administration Services/Komisija, T-186/96, EU:T:1997:149, točka 46).

26 Obseg arbitražne klavzule o pristojnosti Sodišča Evropske unije je izrecno omejen na spore v zvezi z zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas in ga ni mogoče razširiti na prejšnje pogodbe, ki so določale pristojnost drugih sodišč.

27 Poleg tega je treba spomniti, da je tožeča stranka z misijami prostovoljno sklenila pogodbe o zaposlitvi pod pogoji, ki so ji bili ponujeni. V skladu s členom 1 navedenih pogodb se je izrecno strinjala s pogoji in načeli, določenimi v njih, vključno s predvidenimi pravnimi sredstvi in klavzulami, ki so izrecno podeljevale pristojnost belgijskim sodiščem.

28 Zavrniti je treba tudi trditev misije Eulex Kosovo, da je klavzula o pristojnosti Sodišča Evropske unije v zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas posledica upravne napake in da je tožeča stranka s tem, da je potrdila prejem dopisa vodje misije Eulex Kosovo z dne 26. junija 2014, s katerim je bila obveščena, da njena pogodba po 14. novembru 2014 ne bo podaljšana, implicitno priznala pristojnost sodišč v Bruslju.

29 Po eni strani je namreč dovolj ugotovitev, da je misija Eulex Kosovo stranka zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas kot delodajalec in da zato lahko tožeča stranka proti njej uveljavlja arbitražno klavzulo, tudi če je ta klavzula posledica upravne napake. Po drugi strani zgolj potrditev prejema dopisa, s katerim je bila tožeča stranka obveščena o nepodaljšanju njene pogodbe po 14. novembru 2014, ne more spremeniti vsebine klavzule o pristojnosti, vsebovane v zadnji pogodbi o zaposlitvi za določen čas, ki je bila podpisana po tem dopisu.

30 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da so lahko le stranke pogodbe, ki vsebuje arbitražno klavzulo, stranke v postopku, začetem na podlagi člena 272 PDEU (glej sodbo z dne 16. decembra 2010, Komisija/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari in Gessa, T-259/09, neobjavljena, EU:T:2010:536, točka 40 in navedena sodna praksa).

31 V zvezi z zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas je treba ugotoviti, kot priznava tožeča stranka, da sta jo podpisala tožeča stranka in misija Eulex Kosovo kot delodajalec.

32 Sklep 2014/349 je z vstavitvijo člena 15a spremenil Skupni ukrep 2008/124: „EULEX KOSOVO lahko naroča storitve ali blago, sklepa pogodbe in upravne dogovore, zaposluje osebje, vodi bančne račune, pridobiva sredstva in razpolaga z njimi ter poravnava obveznosti in je lahko stranka v sodnem postopku, kot je potrebno za izvajanje tega skupnega ukrepa.“

33 S Sklepom 2014/349 je bil vstavljen tudi člen 16(5), ki določa: „EULEX KOSOVO je odgovorna za vse terjatve in obveznosti, ki nastanejo pri opravljanju mandata od 15. junija 2014, z izjemo vseh terjatev, ki se nanašajo na hujše kršitve vodje misije, za katere je odgovoren/odgovorna vodja misije.“

34 S členom 15a Skupnega ukrepa 2008/124, ki se uporablja od 12. junija 2014, ko je začel veljati, je bila uvedena pristojnost misije Eulex Kosovo, da sklepa pogodbe in je stranka v sodnem postopku, s čimer ji je bila podeljena pravna sposobnost.

35 Ugotoviti je treba, da medtem ko so bile prejšnje pogodbe o zaposlitvi sklenjene med tožečo stranko in vodjo misije Eulex Kosovo, je bila zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas sklenjena 15. oktobra 2014 med tožečo stranko in misijo Eulex Kosovo kot delodajalcem. Ta zadnja pogodba o zaposlitvi za določen čas se izrecno sklicuje na člen 15a Skupnega ukrepa 2008/124.

36 Zato ima misija Eulex Kosovo v nasprotju s tem, kar trdi v ugovoru nedopustnosti, zaradi sprememb, vnesenih s Sklepom 2014/349, pravno osebnost in je lahko tožena stranka v postopku pred sodišči Unije.

37 V zvezi s tem se misija Eulex Kosovo v ugovoru nedopustnosti nepravilno sklicuje na sklepa z dne 4. junija 2013, Elitaliana/Eulex Kosovo (T-213/12, EU:T:2013:292), in z dne 23. aprila 2015, Chatzianagnostou/Svet in drugi (T-383/13, neobjavljen, EU:T:2015:246), ter sodbo z dne 12. novembra 2015, Elitaliana/Eulex Kosovo (C-439/13 P, EU:C:2015:753), da bi utemeljila, da nima sposobnosti biti tožena stranka v postopku pred sodišči Unije. Dovolj je namreč ugotoviti, da te zadeve niso upoštevne, ker so se po eni strani nanašale na dejansko stanje pred spremembo statusa misije Eulex Kosovo, uvedeno s Sklepom 2014/349, in ker je po drugi šlo za ničnostne tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU. Ker je v tej zadevi tožba vložena na podlagi člena 272 PDEU, zadostuje, da je pogodbo, ki vsebuje arbitražno klavzulo, misija Eulex Kosovo podpisala „za račun Unije“, in v nasprotju s tem, kar trdi, ni potrebno, da je „organ, urad ali agencija Unije“ v smislu člena 263 PDEU.

38 Splošno sodišče je na podlagi člena 272 PDEU pristojno le za zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ki sta jo sklenili tožeča stranka in misija Eulex Kosovo.

39 Prvič, iz navedenega izhaja, da Splošno sodišče očitno ni pristojno za odločanje o prvem sklopu predlogov, podanih primarno. Ker se prvi predlog nanaša na preoblikovanje celotnega delovnega razmerja tožeče stranke z različnimi misijami, ki so bile njeni zaporedni delodajalci, v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, predpostavlja, da se upoštevajo učinki prejšnjih pogodb o zaposlitvi, sklenjenih med temi misijami in tožečo stranko, ki so pristojnost izrecno podeljevale belgijskim sodiščem. Ker je pristojnost Splošnega sodišča omejena na zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, mu ne omogoča, da se izreče o tem predlogu. Splošno sodišče očitno ni pristojno tudi za stranske predloge za ugotovitev, da so tožene stranke v okviru odpovedi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas kršile obveznost predhodnega obvestila in da odpustitev ni bila zakonita. Posledično Splošno sodišče očitno ni pristojno tudi za odločanje o odškodninskih zahtevkih, povezanih s temi predlogi, v zvezi s povrnitvijo škode, nastale zaradi zlorabe zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, kršitve obveznosti predhodnega obvestila in nezakonite odpustitve.

40 Drugič, Splošno sodišče očitno ni pristojno za odločanje o drugem sklopu predlogov, podanih primarno, za ugotovitev, da so ESZD, Svet in Komisija tožečo stranko v obdobju zaposlitve v misijah obravnavali diskriminatorno glede njene plače, pokojninskih pravic in drugih ugodnosti in da bi morala biti pri eni od tožečih strank zaposlena kot pogodbeni uslužbenec, ter za povrnitev škode, ki naj bi nastala zaradi tega. Ti predlogi so namreč podani proti Svetu, Komisiji in ESZD, ki niso stranke zadnje pogodbe o zaposlitvi za določen čas, in se torej nanašajo na prejšnja delovna razmerja, za katera Splošno sodišče ni pristojno.

41 Kar zadeva trditev tožeče stranke o domnevni kršitvi njene pravice do učinkovitega pravnega sredstva, če bi bila njena tožba razglašena za nedopustno, je treba poudariti, da v nasprotju s tem, kar, kot se zdi, trdi tožeča stranka, to, da belgijska sodišča niso pristojna za zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, ne more povzročiti, da niso več pristojna za spore, povezane s prejšnjimi pogodbami o zaposlitvi, ki so jih sklenile tožeča stranka in misije. Nepristojnost Splošnega sodišča za odločanje o predlogih, podanih primarno, ker je njihov namen presoja učinkov pogodb, sklenjenih pred zadnjo pogodbo o zaposlitvi za določen čas, tožeči stranki ne odvzame pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker ima možnost vložiti tožbo pri nacionalnem sodišču, ki mu je z arbitražnimi klavzulami v teh pogodbah podeljena pristojnost.

Predlogi, podani podredno

42 Podredno je tožeča stranka podala odškodninski zahtevek, ki temelji na nepogodbeni odgovornosti „evropskih institucij“. Trdi, da so tožene stranke v okviru pogodbenega razmerja, ki so ji ga naložile, kršile načela pravne varnosti, varstva pridobljenih pravic in varstva zaupanja v pravo, pravico do dobrega upravljanja, načelo upravne preglednosti in dolžnost skrbnega ravnanja, načelo varstva posameznikov in Evropski kodeks dobrega ravnanja javnih uslužbencev. Trdi, da če bi bilo treba glavno tožbo zavreči kot nedopustno ali zavrniti kot neutemeljeno, bi to dokazovalo, da so tožene stranke kršile ta načela, saj tožeča stranka ni mogla ugotoviti, katere pravice veljajo za njene pogodbe, v katerih rokih in v kolikšnem obsegu se lahko sklicuje na te pravice ali njihove kršitve. Odločitev Splošnega sodišča, da primarni del tožbe zavrže kot nedopusten ali zavrne kot neutemeljen, naj bi ji zato povzročila škodo, ki jo ocenjuje na 150.000 EUR.

43 Uvodoma je treba spomniti, da ta tožba res temelji le na členu 272 PDEU. Vendar tožeča stranka izrecno trdi, da uveljavlja nepogodbeno odgovornost toženih strank, če bi bili njeni predlogi, podani primarno, s katerimi uveljavlja pogodbeno odgovornost toženih strank, zavrnjeni.

44 Glede tega je treba opozoriti, da je odškodninska tožba samostojna tožba, ki ima v sistemu pravnih sredstev posebno vlogo. Njen predmet je zahtevek za povračilo škode, ki je nastala zaradi akta ali nezakonitega ravnanja, ki se očita instituciji (glej sodbo z dne 18. decembra 2009, Arizmendi in drugi/Svet in Komisija, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 in T-484/04, EU:T:2009:530, točka 64 in navedena sodna praksa).

45 Ni mogoče izključiti, da lahko pogodbena in nepogodbena odgovornost institucije Unije soobstajata v zvezi z eno od njenih sopogodbenih strank.

46 V tej zadevi se tožeča stranka v odškodninskem zahtevku, podanem podredno, ne sklicuje na kršitev pogodbenih obveznosti ali pravil, ki urejajo pogodbena razmerja, temveč se sklicuje na kršitve načel, ki veljajo za institucije pri izvajanju njihovih upravnih pristojnosti. S tem podrednim zahtevkom uveljavlja odgovornost toženih strank kot upravnih organov, in ne kot sopogodbenih strank.

47 Posledično je treba sklepati, da tudi če tožeča stranka ne omenja izrecno člena 268 PDEU ali člena 340 PDEU kot podlago za svoj odškodninski zahtevek, podan podredno, s tem zahtevkom uveljavlja nepogodbeno odgovornost toženih strank.

48 Spomniti je treba, da mora na podlagi člena 21, prvi odstavek, v povezavi s členom 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 76(d) Poslovnika vsaka tožba vsebovati predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov. Ta podatek mora biti dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da odloči o tožbi, glede na okoliščine primera, brez drugih podatkov v utemeljitev. Za zagotovitev pravne varnosti in dobrega izvajanja sodne oblasti morajo biti bistveni elementi – da bi bila tožba dopustna – glede dejstev in prava, na katerih tožba temelji, dosledno in razumljivo navedeni ali vsaj povzeti v besedilu tožbe. Še podrobneje, da bi tožba za povrnitev škode, ki naj bi jo domnevno povzročila institucija Unije, zadostila tem zahtevam, mora vsebovati elemente, ki dopuščajo opredelitev ravnanja, ki ga tožeča stranka očita instituciji, razloge, iz katerih meni, da obstaja vzročna zveza med ravnanjem in domnevno nastalo škodo, ter njeno naravo in obsegom (glej sodbo z dne 2. marca 2010, Arcelor/Parlament in Svet, T-16/04, EU:T:2010:54, točka 132 in navedena sodna praksa, in sklep z dne 5. oktobra 2015, Grigoriadis in drugi/Parlament in drugi, T-413/14, neobjavljen, EU:T:2015:786, točka 30).

49 V tej zadevi iz tožbe, čeprav obravnavane kot celota, ni mogoče z zahtevano stopnjo jasnosti in natančnosti ugotoviti obstoja dovolj neposredne vzročne zveze med kršitvami, ki naj bi jih storile tožene stranke, in škodo, ki jo navaja tožeča stranka in naj bi izhajala iz zavrnitve njenih predlogov, podanih primarno, od Splošnega sodišča.

50 Tožeča stranka namreč po eni strani trdi, da so tožene stranke kršile nekatera načela, ki veljajo zanje kot upravne organe, po drugi pa se sklicuje le na obstoj škode, ki izhaja iz zavrnitve njenih predlogov, podanih primarno, od Splošnega sodišča. Splošno sodišče ne more razumeti, kako bi lahko njegova odločitev, da predloge, podane primarno, zavrne zaradi očitne nepristojnosti, izhajala iz ravnanja toženih strank.

51 Iz tega sledi, da predlogi, podani podredno, ne izpolnjujejo zahtev iz člena 76(d) Poslovnika in zato očitno niso dopustni.

52 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo zavreči delno zaradi očitne nepristojnosti in delno zaradi očitne nedopustnosti.

Stroški

53 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi Sveta, Komisije, ESZD in Eulex Kosovo naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže.

2. L. Jenkinsonu se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 9. novembra 2016

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
H. Kanninen